

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **Ing. arch. M. S.**, proti žalovanému: (**žalovaný nebyl blíže určen**), v řízení o žalobě ze dne 16. 3. 2012 na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, o žádosti žalobce o přiznání osvobození od soudních poplatků a o návrhu žalobce na ustanovení zástupce, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2012, č. j. 9 A 44/2012 – 27,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora označeným usnesením Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) byla zamítnuta žádost žalobce (dále jen „stěžovatel“) o přiznání osvobození od soudních poplatků a zamítnut návrh stěžovatele na ustanovení zástupce.

Stěžovatel podal proti tomuto usnesení městského soudu kasační stížnost podáním ze dne 26. 9. 2012, které doplnil dalšími několika podáními. Přípisem ze dne 13. 12. 2012, č. j. 6 Aps 9/2012 - 22, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele, aby doplnil svou kasační stížnost ve smyslu § 37 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) tak, že uvede čeho se kasační stížností domáhá. Stěžovatel byl rovněž soudem poučen, že nebude-li ve stanovené lhůtě jednoho měsíce výzvě vyhověno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

Uvedenou výzvu soud doručoval stěžovateli na jím uvedenou adresu P. 13, P. 3. Tato zásilka však byla poštou doslána na adresu Poste restante, P. 1, odkud se soudu vrátila jako nevyzvednutá zpět. Dne 14. 1. 2013 bylo soudu postoupeno podání stěžovatele ze dne 17. 12. 2012, kterým oznámil změnu adresy pro doručování na Poste restante, P. 1. Nejvyšší správní soud tedy opakovaně zaslal na tuto adresu výše uvedený přípis obsahující

výzvu k odstranění vad kasační stížnosti. Tento přípis byl stěžovateli doručen podle údajů na doručence dne 31. 1. 2013, kdy si zásilku stěžovatel osobně převzal.

Nejvyšší správní soud tedy vychází z toho, že v souladu s pravidly pro počítání času stanovenými ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. skončila lhůta stanovená soudem stěžovateli pro odstranění vad kasační stížnosti dne 28. 2. 2013. Stěžovatel vady kasační stížnosti přes řádnou výzvu soudu až do dnešního dne neodstranil.

Podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. důsledkem nereagování na výzvu soudu k odstranění vad podání, je odmítnutí návrhu za předpokladu, že v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

V projednávané věci stěžovatel nereagoval na výzvu soudu k odstranění vad návrhu a ve stanovené lhůtě svůj návrh nedoplnil. Jelikož pro uvedenou vadu návrhu není možné v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele usnesením odmítl.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (v kontextu s § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. března 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu